

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12T/46/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813010123
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8813010123.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Havírovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. mája 2013 vo Vranove nad Topľou takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

ml. F. Q., nar. XX.XX.XXXX vo Vranove nad Topľou, trvale bytom Vranov nad Topľou, B. č. XXXX/XX, prechodne bytom Reedukačné centrum K.,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 10.01.2013 v čase okolo 17:30 hod. vo Vranove nad Topľou, v Obchodnom dome Kaufland odcudzil 1 ks DVD prehrávač zn. X-SITE v hodnote 79,90 Eur, čím spôsobil Obchodnému domu Kaufland Vranov nad Topľou škodu 79,90 Eur, pričom skutku sa dopustil aj napriek tomu, že rozhodnutím Obvodného úradu Rimavská Sobota č. 15/2012-JDK zo dňa 31.01.2012 bol uznaný za vinného z priestupku proti majetku, ktorého sa dopustil dňa 13.10.2011 tým, že odcudzil pánsky horský bicykel zn. PEUGEOT, za čo mu bolo uložené pokarhanie, pričom aj rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T 124/2012 zo dňa 12.09.2012, právoplatným dňa 13.09.2012 bol uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona vo forme spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, pričom v jeho prípade bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na to, že predchádzajúci trest považoval súd na ochranu spoločnosti a na nápravu páchatel'a za dostatočný,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a spáchal čin, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona v spojení s § 117 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 3 Trestného zákona pri zistení prevahy poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a neexistencii priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 117 ods. 4 Tr. zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do Ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil mladistvému obžalovanému urobiť vyhlásenie podľa ust. § 257 ods. 1 Tr. poriadku. Obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Vzhľadom na to, že obžalovaný odpovedal na všetky otázky obsiahnuté v ust. § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku, položené mu v súlade s ust. § 257 ods. 5 Tr. poriadku, kladne, po zistení stanoviska prokurátora a poškodeného súd vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. poriadku, keďže boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky, prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania skutku mladistvým obžalovaným sa nevykoná s tým, že sa vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Na tomto podklade súd rozhodol, že ml. obžalovaný F. Q. je vinný zo skutku uvedeného v obžalobnom návrhu. Obžalovaný dňa 10.01.2013 v čase o 17.30 hod. v Obchodnom dome Kaufland odcudzil 1 ks DVD prehrávača zn. X-SITE v hodnote 79,90 Eur. Obžalovaným bol uvedený tovar v nepoškodenom stave hneď vrátený do predaja. Obžalovaný bol pritom rozhodnutím Obvodného úradu Rimavská Sobota zo dňa 31.01.2012 uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti majetku zo dňa 13.10.2011, keď odcudzil pánsky horský bicykel zn. PEUGEOT, za čo mu bolo uložené pokarhanie. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.02.2012. Súd na rozdiel od opisu skutku v obžalobnom návrhu nemohol prihliadnuť na predchádzajúce odsúdenie mladistvého obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 2T 6/2012 zo dňa 29.02.2012, právoplatným dňa 23.03.2012, vzhľadom na skutočnosť, že uvedené odsúdenie je už zahladené, pričom výrok o treste v tomto rozhodnutí bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T 158/2012 zo dňa 16.8.2012, právoplatným v ten istý deň, ktorým bol mladistvému obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody nepodmienečne na 10 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu pre výkon trestu pre mladistvých. Uvedený trest bol odpustený dňa 02.01.2013 na základe rozhodnutia Prezidenta SR o udelení amnestie a z uvedeného dôvodu aj na uvedené odsúdenie platí fikcia neodsúdenia v zmysle ust. § 92 ods. 5 Tr. zákona. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 12 T 124/2012 súd zistil, že mladistvý obžalovaný bol však odsúdený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T 124/2012 zo dňa 12.09.2012 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, pričom od uloženia súhrnného trestu bolo upustené v zmysle § 44 Trestného zákona, keďže predchádzajúci trest uložený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 16.08.2012 sp. zn. 3T 158/2012, ktorým bol zároveň zrušený aj výrok o treste v právoplatnom rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 29.02.2012 sp. zn. 2T 6/2012, považoval súd na ochranu spoločnosti a na nápravu páchatel'a za dostatočný. Obžalovaný sa teda predmetného skutku dopustil napriek tomu, že bol v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch za obdobný čin postihnutý a zároveň bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký istý čin aj odsúdený. Súd totiž mladistvého obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 12 T 124/12 uznal za vinného, len upustil od uloženia súhrnného trestu, keďže predchádzajúci súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov považoval za postačujúci aj na potrestanie mladistvého páchatel'a za túto žalovanú trestnú činnosť.

Obžalovaným vyššie uvedeným konaním teda po objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) a ods. 3 písm. b) Tr. zákona.

Subjektívna stránka konania obžalovaného je daná formou priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože mladistvý obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone ohroziť záujem na ochrane vlastníctva cudzej veci.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie len výsluchom mladistvého obžalovaného ako aj zákonnej zástupkyne mladistvého obžalovaného k výroku o treste.

Obžalovaný ml. F. Q. sa na hlavnom pojednávaní vyjadril k predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody ako aj k tomu, že v súčasnosti sa zdržiava v Reedukačnom centre K..

Zákonný zástupkyňa mladistvého obžalovaného na hlavnom pojednávaní len uviedla, že mladistvý obžalovaný je v súčasnosti umiestnený v Reedukačnom centre K..

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal súd na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona)

Podľa odpisu registra trestov bol obžalovaný ml. F. Q. celkovo už napriek mladému veku 4 x súdne trestaný, pričom všetky odsúdenia boli za majetkovú trestnú činnosť. Na predchádzajúce odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T 3/2011, rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 2T 6/2012, ktorým bol uložený obžalovanému trest odňatia slobody nepodmienečne na 7 mesiacov, ako aj rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T 158/2012, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody nepodmienečne na 10 mesiacov v ústave pre výkon trestu pre mladistvých a ktorým bol zároveň zrušený výrok o treste v predchádzajúcom rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 2T 6/2012, súd nemohol prihliadať, keďže na tieto odsúdenia platí fikcia neodsúdenia. Je potrebné zdôrazniť, že na uvedenú skutočnosť nemôže síce súd prihliadať ako na príťažujúcu okolnosť, avšak fikcia neodsúdenia neznamená, že sa zahľadzuje samotná skutočnosť, že obžalovaný sa v minulosti dopustil majetkovej protiprávnej činnosti. Naposledy bol obžalovaný uznaný za vinného takisto z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T 124/2012, čo odôvodňovalo použitie prísnejšej trestnej sadzby a z uvedeného dôvodu na túto skutočnosť nebolo možné v zmysle ust. § 38 ods. 1 Tr. zákona zároveň prihliadať ako na príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona. V prípade tohto odsúdenia však obžalovanému nebol uložený trest, keďže bolo upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zákona vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie.

Podľa správy Reedukačného centra v K., obžalovaný bol preradený do ich zariadenia z Reedukačného centra O. B.. Z tejto správy vyplýva, že mladistvý obžalovaný patrí medzi silných a dominantných chovancov, nielen fyzickou dispozíciou, ale aj svojou osobnosťou, čo sa patrične odzrkadľuje aj v jeho správaní. Inklinuje k problémovej skupine chlapcov a v správaní dominuje impulzivita, problémy so sebakontrolou, tendencia sklízať k agresívnym prejavom, egocentrizmu. V prostredí školy odmietol kooperovať, neustále sa odvolával na svoje práva, pričom povinnosti, ktoré mu prináležali nebral na vedomie. Medzi spolužiakmi sa javí ako zdroj neustáleho napätia konfliktov. Obžalovaný je notorický „utekáč“ a na útekoch pácha trestnú činnosť. V predchádzajúcom zariadení mal za sebou 25 útekov a v ich zariadení už absolvoval 10 útekov a jeden pokus o útek. Obžalovaný bol z útoku zadržaný políciou a vzatý do Ústavu na výkon väzby v Prešove dňa 24.03.2012. Prepustený do Reedukačného centra K. bol dňa 02.01.2013 na základe amnestie Prezidenta SR. Následne dňa 04.01.2013 - 07.01.2013 mu bolo umožnené tráviť krátky čas v domácom prostredí. Túto šancu premárnil a nevrátil sa včas do zariadenia. Dňa 11.01.2013 bol zadržaný políciou a dovezený naspäť do zariadenia. V deň príchodu demonštroval svoje správanie fyzickým útokom so spolučovancom, s ktorým sa nachádzal tiež vo väzení. V zariadení sa snažil istú dobu kontrolovať svoje správanie, taktiež sa zapájal do rôznych činností, avšak za týmto záujmom sa skrýval skrytý úmysel. Získal možnosť tráviť jarne prázdniny v domácom prostredí (26.02.2013 - 02.03.2013), túto možnosť zneužil a do zariadenia sa nevrátil. Zachytený bol dňa 27.04.2013. Napriek upovedomeniu o konaní súdneho pojednávania v mesiaci máj 2013 sa dopustil útoku dňa 16.05.2013 a v ten istý deň bol zadržaný políciou. Mladistvý obžalovaný si neuvedomuje následky svojho správania, spoločenské normy nemá osvojené a riadi sa svojimi vlastnými pravidlami. Vyhľadáva rizikové situácie a snaží sa manipulovať aj s ostatnými chlapcami, pričom ich láka na útek. U obžalovaného pretrváva nízka empatia, čo je podmienené samotnou výchovnou insuficienciou a kriminogénnym prostredím, ktoré podmieňuje k páchaniu deliktov. Správanie obžalovaného je nevyspytateľné a samotnú prognózu vnímajú skôr v negatívnom smere. U obžalovaného sú zafixované výrazné agresívne tendencie a asociálne rysy osobnosti, pričom mladistvý obžalovaný nie je motivovaný k zlepšeniu svojho správania.

Zo správy Mesta Vranov nad Topľou súd zistil, že mladistvý obžalovaný bol už v roku 2010 vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Prešov. Obžalovaný bol najprv umiestnený vo výchovnom ústave O.Ý. B., z ktorého mal časté úteky a neskôr bol premiestnený do Reedukačného centra K., odkiaľ mal opäť časté úteky a páchal rôznu trestnú činnosť na úteku alebo v samotnom centre. Obaja bratia obžalovaného boli takisto vo výkone trestu odňatia slobody. Podľa vyjadrenia matky najviac problémový

je mladistvý obžalovaný. Rodina Q. v mieste bydliska nemá dobrú povesť. Všetci traja súrodenci sa dopúšťali záškoláctva a rôznej trestnej činnosti. Podľa vyjadrenia iných rodičov bývajúcich na adrese trvalého bydliska obžalovaného súrodenci Q. mali veľmi negatívny vplyv na svojich rovesníkov.

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou mladistvého obžalovaného vedú v evidencii detí a mládeže s prejavmi porúch správania sa od septembra 2006, kedy sa prvýkrát dopustil protiprávnej činnosti, avšak pre nedostatok veku nebol trestne stíhaný. Od septembra 2007 Základná škola E. evidovala viaceré priestupky neprimeraného a neadekvátneho správania sa mladistvého obžalovaného. Slovné upozornenia, rozhovory s dieťaťom a iné výchovné opatrenia zo školy neboli účinné. Zo strany oddelenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately boli vykonané viaceré pohovory s maloletým, s rodičmi boli zrealizované viaceré návštevy rodiny. Keďže rodičia nezvládli výchovu dieťaťa, jeho vývoj bol vážne narušený, podal ich úrad návrh na nariadenie ústavnej starostlivosti nad mladistvým. Obžalovaný ml. F. Q. bol na základe uznesenia Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 8P 65/2008 zo dňa 08.04.2008 umiestnený v Reedukačnom centre A. - O. B.. Dňa 30.06.2008 bola nad obžalovaným nariadená ústavná starostlivosť. Správanie sa obžalovaného v O. B. sprevádzalo svojvoľné opúšťanie zariadenia, prípadne nenastúpenia do zariadenia v stanovených termínoch. Správanie obžalovaného je aj v súčasnosti nekontrolovateľné a náchylné k páchaniu protispoločenskej činnosti. Rodinné prostredie tento orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately charakterizoval ako málo podnetné a emocionálne chladné. V čase od 31.08.2010 do 01.03.2011 bol mladistvý obžalovaný vo vyšetrovacej väzbe v Prešove. Po návrate z väzby do Reedukačného centra v A. sa opakovane dopúšťal útekov z uvedeného zariadenia. Prevýchovný proces obžalovaného sa v súčasnosti javí ako neúspešný a v budúcnosti je potrebné pokračovať v procese reedukácie v inštitucionálnych podmienkach. Prostredníctvom ich oddelenia bol podaný návrh na zmenu zariadenia na výkon rozhodnutia súdu a proces reedukácie pokračuje v Reedukačnom centre K.. Obžalovaný bol dňa 21.03.2012 obmedzený na osobnej slobode a uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 0 Tp 4/2012 zo dňa 24.03.2012 bol vzatý do väzby, pričom lehota väzby mu začala plynúť od 21.03.2012. Dňa 12.04.2012 bol mladistvý obžalovaný F. Q. prepustený z väzby a ihneď dodaný do výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 2T 6/2012, výkon ktorého bol nariadený dňa 27.03.2012. Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 12T 124/2012 zo dňa 12.09.2012 súd upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko trest uložený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota považoval za dostatočný. Dňa 02.01.2013 bol mladistvý obžalovaný prepustený z výkonu trestu odňatia slobody na základe amnestie Prezidenta SR zo dňa 02.01.2013. Po uplynutí zimných prázdnin sa mladistvý obžalovaný do zariadenia nevrátil a znova sa dopustil protiprávnej činnosti.

U obžalovaného ml. F. Q. bola zistená poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. I) Trestného zákona, keďže obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a jeho spáchanie oľutoval už v prípravnom konaní. U obžalovaného nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť, keďže súd nemohol prihliadnúť na odsúdenie tunajším súdom sp. zn. 12 T 124/2012, pretože uvedené odsúdenie odôvodňovalo použitie prísnejšej trestnej sadzby. Vzhľadom na vyššie uvedené tak bola zistená prevaha poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona.

Za prečin krádeže podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona možno páchatelovi tohto trestného činu uložiť trest odňatia slobody v trvaní od 6 mesiacov do 3 rokov. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný je mladistvý, túto trestnú sadzbu podľa § 117 ods. 1 Trestného zákona bolo potrebné znížiť na polovicu a teda trest odňatia slobody ukladať v rozpätí od 3 mesiacov do 18 mesiacov, pričom po zohľadní ust. § 38 ods. 3 Tr. zákona sa táto trestná sadzba upravila na rozpätie od 3 mesiacov do 13 mesiacov trestu odňatia slobody.

Súd berúc do úvahy osobu obžalovaného, ktorý napriek mladému veku už bol celkovo 4 krát súdne trestaný, pričom išlo o odsúdenia za majetkovú trestnú činnosť, že predchádzajúci nepodmienečný výkon trestu odňatia slobody zjavne nevedol k náprave obžalovaného ako aj s prihliadnutím na skutočnosť, že skutku sa mal mladistvý obžalovaný dopustiť bezprostredne potom ako bol prepustený z výkonu predchádzajúceho trestu odňatia slobody na základe rozhodnutia Prezidenta SR o udelení amnestie, dospel súd k záveru, že uloženie iného ako nepodmienečného trestu odňatia slobody neprichádza do úvahy. U mladistvého obžalovaného totiž ide o osobu, ktorá ignoruje dodržiavanie právnych noriem a nesnaží sa, vychádzajúc aj zo správ príslušných orgánov, vlastným pričinením viesť riadny život, teda podstatným spôsobom zmeniť svoj prístup k dodržiavaniu právnych noriem a svoj

vzťah k spoločenským hodnotám. Dosiaľ uložené sankcie pritom boli zjavne neúčinné a teda neviedli k náprave.

Pri určovaní výmery trestu odňatia slobody ukladanému mladistvému obžalovanému súd dospel k záveru, že primeraný bude trest odňatia slobody, vzhľadom aj na závažnosť spáchaného prečinu a skutočnosť, že škoda poškodenej spoločnosti nevznikla, v trvaní 6 mesiacov. Takto uloženú výmeru tohto trestu považoval súd za zodpovedajúcu stupňu závažnosti konania obžalovaného, zavineniu obžalovaného, osobu obžalovaného ako aj možnostiam jeho nápravy. Prejavenú snahu o nápravu zo strany obžalovaného na hlavnom pojednávaní, s prihliadnutím na zabezpečené správy príslušných štátnych orgánov a predovšetkým správu z Reedukačného centra K., podľa ktorej sa obžalovaný pred uskutočnením hlavného pojednávania v predmetnej trestnej veci dopustil úteku a bol zadržaný políciou, považoval súd za účelovú, prezentovanú v snahe vyhnúť sa výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Keďže obžalovaný v čase rozhodovania súdu nedovršil 18. vek svojho veku, súd ho v zmysle § 117 ods. 4 Trestného zákona pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

Keďže poškodená spoločnosť Kaufland Slovenská republika v.o.s. si neuplatnila nárok na náhradu škody, pretože tovar odcudzený obžalovaným bol naspäť vrátený do predaja, súd o tomto nároku nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka a poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Odvolanie nemôže podať osoba, ktorá sa ho výslovne vzdala.